

NETOPIR BOROMIR IN GOZDNA POT

Z BLIŽNJEGA DREVESA JE GRUČO LJUDI ZASPANO OPAZOVAL NETOPIR BOROMIR. TO NI BIL NAVADEN NETOPIR, AMPAK... VSI VEMO, DA NETOPIRJI PODNEVI SPIJO, PONOČI PA LOVIJO SITNE ŽUŽELKE. NE, TO JE BIL PRAV POSEBNE VRSTE NETOPIR. PRED NEDAVNIM JE POSTAL VARUH GOZDA.

STARODAVNI, KOT PALEC VELIKI MOŽIČKI, KI ŽIVIJO V ODMRLIH Z MAHOM PORASLIH ŠTORIH IN MED KORENINAMI MOGOČNIH DREVES, SO GA NA SVOJEM LETNEM ZBOROVANJU IMENOVALI ZA VARUHA GOZDA. GOTOVO STE ŽE UGANILI, KDO SO TA SKRIVNOSTNA BITJA. IMAJO DOLGE BRADE, KAPICE IN KO LUNA VZIDE, PRIŽGEJO SVOJE LUČKE IN Z NJIMI RAZSVETLUJEJO GOZD.

NEKEGA SONČNEGA DNE PA SE JE PRIMERILO. NETOPIR BOROMIR JE LENOBNO RAZPROSTRIL KRILA, SI POMEL OČI IN SE PREBUDIL IZ SVOJEGA SPANCA. VIDEL JE, KAKO OTROCI BRSKAJO PO TLEH IN SI MISLIL: "AH, SPET NEKDO, KI JE PRIŠEL KOLOVRATIT PO NAŠEM DOMU." ŽE JE HOTEL VZLETETI, KO JE ZASLIŠAL TIHI GLASEK:

"KAMENČEK ALI PISAN LIST,

POLŽJA HIŠICA ALI PALICA,...

KAR NAJDE NAŠE OKO, ROKA POBERE.

TAKRAT SE BRŽ V KLJUČ SPREMENI -

ODKLENE ČAROBNI PORTAL

IN V GOZD POHITI."

NETOPIR BOROMIR JE PRESENEČENO OBVISEL NA VEJI TER OPAZOVAL DOGAJANJE. OTROCI SO BRSKALI PO TLEH, DA BI LAHKO ODKLENILI ČAROBNI PORTAL IN VSTOPILI V GOZD. KONČNO SO NAŠLI KLJUČEK, Z NJIM ODKLENILI GOZDNA VRATA IN STEKLI K VELIKEMU HRASTU, KJER JE ŽIVEL STAR GODRNJAVI PALČEK NEPOMUK. "OH, TO BO PA ŠEZANIMIVO!" JE POMISLIL SAM PRI SEBI NETOPIR BOROMIR. TODA NA NJEGOVO ZAČUDENJE, SO OTROCI POBOŽALI STAR HRAST, ISKALI NEVIDNA VRATA V PALČKOV DOM TER POJEDLI JABOLKA.

SITI IN POLNI PRIČAKOVANJ SO SE OTROCI ODPRAVILI NA VELIKANOVO PIKO. "ALI VEDO, DA TUKAJ POD ZEMLJO PREBIVA VELIKAN LOMILECKOSTI?" SE JE VES IZ SEBE OD STRAHU VPRAŠAL NETOPIR BOROMIR. VEDEL JE NAMREČ, KAJ SE ZGODI, ČE SE VELIKAN LOMILECKOSTI PREBUDI.

"KAJ SE ZGODI, ČE VELIKAN LOMILECKOSTI SE PREBUDI?

TO NAM POVE ŽE NJEGOVO IME.

STOPI NA PIKO TER BRŽ NAPREJ

POHITI ČEZ DRN IN STRN

IN NIČ NAZAJ NE GLEJ!

ČE HITER DOVOLJ NE BOŠ,

**ZAČELA PREMİKATI SE BODO TLA
IN ZBUDIL BOŠ VELİKANA SPEČEGA."**

DRUG ZA DRUGIM SO SE OTROCI NEUSTRAŠNO ODPRÄVILI PO VELİKANOVI POTI. KO SO PRIŠLI DO KONCA POTI, SO SI Z BOROMIRJEM NA ČELU ODDAHNILI. USPELO JIM JE NAMREČ PREMAGATI VELİKANOVO POT, BREZ DA SO PREBUDILI ORJAKA.

HITER JE BIL OTROŠKI KORAK, VSE DOKLER NISO PRIŠLI DO STAREGA UMRLEGA DREVESA. PRISLUHNILI SO ŠEPETANJU:

**"SEM STARO ODBMRLO DREVO,
GOZDU ŠE VEDNO KORISTNO ZELO.**

**MOJ STAR IM MEHEK LES
JE POLN NEVIDNIH ČUDES.**

**SEM HRANA NEVIDNIM BAKTERIJAM, GLIVAM, BRNEČIM ŽUŽELKAM IN PISANIM PTICAM
TER HKRATI DOM NETOPIRJEM IN PTICAM DUPLARICAM.
MINUTKO POSTOJ, PRISLUHNI POZORNO IN DOBRO POGLEJ,
MOGOČE SE TI ODPRE MIKROKOZMOS V SVOJI VELIČINI VSEJ."**

BOROMIR JE BIL VES NAVDUŠEN. NIČ VEČ NI BIL OPREZEN VARUH, POSTAL JE NAVDUŠEN POSLUŠALEC IN OPAZOVALEC DOGAJANJA. SKUŠAL SI JE PREDSTAVLJATI MIKROKOZMOS V STAREM DREVESU. MAMA HROŠČA ROGAČA V DREVO ZLEŽE JAJČECE IZ KATEREGA SE IZLEŽE LIČINKA. TA ŽRE, ŽRE, ŽRE DOKLER NE POSTANE DEBELINKA. ČE VELIKO SREČO IMA, JE ŽOLNA NE BO POŽRLA.

OTROCI STEČEJO NAPREJ, NIČESAR NE LOMIJO, NOBENE ŽIVALI NE UBIJEJO, SAMO NEIZMERNO UŽIVAJO V SONČNIH ŽARKIH, KI SE LOMIJO MED DREVESNIMI KROŠNJAMI IN PADAJO NA GOZDNA TLA. PRITEČEJO NA KRIŽIŠČE. TAM NAJDEJO Z MAHOM PORASLO TRDNO DREVO, NA KATEREM VEVERICA SEDI IN JIM GOVORI:

**"NA RAZPOTJU GOZDNIH POTI,
NA ŠIROKO ODPRI OČI IN
OKOLI SEBE SE OZRI.
POIŠČI DREVO,
KI IMA PAR VELIKIH OČI
IN ZELENE KORENINE KOT LOVKE V GOZDNA TLA TIŠČI.
LOVKE PREŠTEJ:
KATERA ŽIVAL BI TO LAHKO BILA – POVEJ!"**

BOROMIR JE POSLUŠAL OTROŠKO UGIBANJE IN SI MISLIL: "KAKO LEPO BI BILO, ČE BI BILI VSI LJUDJE TAKŠNI, KOT TI ZVEDAVI, NASMEJANI OTROCI".

PREBUDIL SE JE IZ SVOJIH MISLI, KO SO SE OTROCI NENADOMA ODPRAVILI NAPREJ. S HITRIM KORAKOM SO NADALJEVALI POT PO ŠIROKI GOZDNI STEZI IN SE OGLEDOVALI V GOZDNEM OGLEDALU. GOZDNO OGLEDALO, KAJ BI TO LAHKO BILO? NETOPIR BOROMIR SI JE ODGOVORIL: POIŠČI GA NA TLEH, KO DEŽEVATI BO PRENEHALO, NAJDI LUŽO, IDPRI OČI IN V SVOJE OBLIČJE SE ZAZRI. MED TEM ČASOM, KO JE NETOPIR BOROMIR RAZMIŠLJAL, SO SE OTROCI ŽE SPUSTILI PO BREGU NAVZDOL. NETOPIR BOROMIR, PA JE VESELO POLETAVAL ZA NJIMI.

PRISPELI SO DO ČUDOVITEGA RASTIŠČA SAMIH MALADIH GABROV, KJER SO SE IGRALI IGRICO, KI GRE PA TAKOLE:

**"POIŠČI SI SVOJE DREVO
IN HITRO SKRIJ SE ZA NJIM,
KO SLIŠIŠ: "POKAŽI SE IN NAREDI TRIK!"
TO HITRO STORI, SAJ SLIŠAL BOŠ: KLIK!.
TAKO NASTALA JE GOZDNA FOTOGRAFIJA,
KI JE VEDNO NOVA IZMIŠLJARIIA."**

NETOPIR BOROMIR JE BIL NAVDUŠEN NAD IGRICO, KI JO JE POIMENOVAL GOZDNI FOTOAPARAT. KAR ZAŠČEMELO GA JE MED TANKIMI KRILCI, DA BI SE IGRAL Z NJIMI. TODA ODLOČIL SE JE DA BO ZAENKRAT OSTAL ŠE SKRIT. IGRICO SO SE OTROCI IGRALI TAKO, DA SO SI VEDNO ZNOVA POISKALI DRUGO DREVO IN SI VEDNO ZNOVA IZMIŠLJALI NOVE TRIKE. KO SO SE NAVELIČALI TE GOZDNE IGRE, SO OB POTI POZDRAVILI IN POBOŽALI ŠE TRI PRINCESKE – DREVO, KI IMA TRI VITKA DEBLA.

OTROCI SO VESELO VZELI POT POD NOGE IN SE USTAVILI ŠE PRI STARI VELIČASTNI BUKVI. NETOPIR BOROMIR JE BIL ŽE POLN PRIČAKOVANJA, LE KAJ SI BODO IZMISLILI TUKAJ. PRISLUHNIL JE:

**"BUKEV STARINSKA MOGOČNO DREVO,
V VSEH LETNIH ČASIH NAS BO RAZVESELJEVALO.
POSTOJ, POIGRAJ SE IN OPAZUJ,
KAKŠNO DREVO JE ZDAJ, KAŠNO JE BILO IN KAKŠNO ŠE BO!
SVOJA OPAŽANJA ZAPIŠI, NARIŠI, POVEJ,
ALI JIH V SRCU PONESI NAPREJ."**

NETOPIRJU BOROMIRJU JE OD VESELJA POSKOČILO SRCE. SAJ TO SO ČISTO PRIJAZNI LJUDJE. NAŠ GOZD JIM POMENI VESELJE IN RADOST. OB SVOJIH RAZMIŠLJANJIH JE SKORAJ POZABIL POLETETI ZA NJIMI.

PRISPELI SO DO GOZDNE JASE IN NAENKRAT MU JE VZPLAMTELA MISEL:" TAKO SEM VESEL IN SREČEN. TOLIKO NOVEGA SEM SPOZNAL IN VIDEL. ODLETEL BOM DO OTROK IN SE JIM PREDSTAVIL."

**"SEM NETOPIR PO IMENU BOROMIR,
VARUH GOZDA IN NJEGOVIH PREBIVALCEV VSEH.**

MOJA NALOGA JE, DA OBVARUJEM GOZD,

KI JE HKRATI V NARAVO MOST.

POKAŽITE MI SVOJE KLJUČKE VSI,

S KATERIMI STE SKOZI ČAROBNI PORTAL VSTOPILI.

SEDAJ VAM BOM NA UHO ZAŠEPETAL BESEDO,

KI NAJ VAS SPREMLJA DOMOV ČAROBNO, ZADOVOLJNO IN VESELO."

OTROŠKE OČI SO KAR SVETILE OD VESELEGA PRIČAKOVANJA. NETOPIR BOROMIR JE VSAKEMU S KLJUČEM V ROKI ZAŠEPETAL BESEDO, KI NAJ BO SKRIVNOST VSAKEGA POSAMEZNEGA OTROKA IN SE POSLOVIL. OTROCI PA SO SE POLNI DOŽIVETIJ IN SREČE ODPRAVILI BODISI V VRTEC, ŠOLO, K BABICI ALI PA KAR DOMOV.

TAKO JE MINIL DAN V GOZDU. KO JE NA NEBU POSIJALA LUNA, SO SE PREBUDILI BRADATI MOŽICLJI. PRIŽGALI SO SVOJE LUČKE IN SE ODPRAVILI K STAREMU HRASTU, KJER JE PREBIVAL STAR GODRNJAV PALČEK NEPOMUK. SEDLI SO NA KORENINE IN NETOPIR BOROMIR JIM JE PRIPOVEDOVAL O DANAŠNJIH DOGODIVŠČINAH V GOZDU. PALČKI SO SI MELI BRADE IN RAZMIŠLJALI:

"ČE VSAK ČLOVEK BI GOZD SPOŠTOVAL,

POTEM NA SVETU BILO BI VSE PRAV.

UMAZANIJE, HRUPA IN GRDIH REČI BI NE BILO

DREVESA, ŽIVALI IN BITJA ČAROBNA V GOZDU ŽIVEČA,

BI BILA SREČNA ZELO!

OTROCI SO DANES PRAVO POT POKAZALI,

KI NAJ BI SE JE VSI - TUDI ODRASLI -DRŽALI."

Pravljici na pot:

Napotki za odrasle, saj otrokom je vse jasno.

Ko vstopamo v gozd si resnično zamišljajmo, da vstopamo v čarobni svet. Dovolite si, da vas kot majhnega otroka, ponese v svet domišljije. Poiščite predmet, ki bo ključ, da boste lahko odklenili čarobni portal, vtaknite ga v žep in naj vas spremlja skozi gozdno pot.

Kaj pa Boromir? Če nas skrbi, kako se nam bo pokazal, kje ga bomo našli, ali ga sploh bomo? Smo bili dovolj spoštljivi do narave? Potem ne bo nobenih težav. S seboj vzamemo tanko vrv, košček rafije,... poiščemo 2 tanki, kratki palici, ju zvežemo skupaj, da nastane križ. Nato poiščemo, kamenček, storž, polžjo hišico,.... Najdeni predmet pritrdimo na križ, narišemo očesa in z malo domišljije bo nastal Boromir. Lahko je še bolj enostavno. Uporabite samo svoje roke, na katere narišete dve piki – očesa. Naj vas ne zavede perfekcionizem pri izgledu same figure. Prevzame vas naj domišljija, ki vas bo popeljala v gozd skozi vse letne čase in trenutke dneva ali pa celo noči.

Zapisala: Tina Zajšek